

6 juli 1983

22.031

DG.

De Hoge Raad der Nederlanden

Gezien het beroepschrift in cassatie van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid B.V. X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 2 november 1982 betreffende de haar opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1974;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de omzetbelasting is opgelegd over het tijdvak 1974 ten bedrage van f 41.420,22 aan enkelvoudige belasting en f 10.355,- aan verhoging, welke aanslag, na door belanghebbende daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is verminderd naar een ten bedrage van f 36.976,03 aan enkelvoudige belasting en f 9.244,- aan verhoging, waarna belanghebbende van die uitspraak in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof de uitspraak van de Inspecteur heeft bevestigd;

Overwegende aangaande het beroepschrift in cassatie van belanghebbende;

dat het Hof, door te overwegen dat de Inspecteur de aanslag niet op een onredelijke wijze heeft vastgesteld door ter berekening van de verschuldigde belasting mede uit te gaan van het door belanghebbende zelf aangegeven bedrag van aan haar door andere ondernemers in rekening gebrachte belastingen, deze wijze van vaststelling van het bedrag der voorbelasting heeft goedgekeurd, hetgeen het Hof zonder schending van enige rechtsregel kon doen gezien zijn feitelijk en in cassatie niet op zijn juistheid te toetsen oordeel dat belanghebbende voor haar stellingen waaronder de stelling inzake de onjuist berekende voorbelasting - geen enkel bewijs heeft bijgebracht;

dat de desbetreffende grief van belanghebbende derhalve niet kan slagen;

dat voorts uit 's Hofs uitspraak niet blijkt dat van belanghebbende nadere gegevens werden verlangd met betrekking tot de voorbelasting, zodat de in verband daarmee door belanghebbende te berde gebrachte grief wegens gemis aan feitelijke grondslag faalt;

dat dit laatste evenzeer het geval is met betrekking tot de grief van belanghebbende inzake het al dan niet hebben plaatsgevonden van controle van de aangegeven voorbelasting, aangezien de daaraan door het Hof gewijde overweging een betoog van de Inspecteur weergeeft en niet is een overweging waarop 's Hofs beslissing van het geschil berust;

dat het beroep mitsdien niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de zesde juli 1900 drie en tachtig, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom